

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL
KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 6 oktober 2025 is de heer T. Gooijer, hierna 'de speler', door de aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd PEC Zwolle – PSV van 4 oktober 2025 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager heeft via PEC Zwolle aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, dat inhield dat, de speler met ingang van 6 oktober 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 2 (twee) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Het schikkingsvoorstel is niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 9 oktober 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler, bijgestaan door zijn gemachtigde, mevrouw mr. I. Theunissen, en de heer J. van Norel, bewegingswetenschapper, gehoord.

Bij de mondelinge behandeling is onder meer kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN en de door de speler ingebrachte foto's. Daarnaast is de scheidsrechter, de heer A. Bos, op verzoek van de aanklager als getuige gehoord.

Getuigenverhoor scheidsrechter

De scheidsrechter verklaarde ter zitting dat hij goed zicht had op het incident en zag dat de speler met buitensporige inzet, vanaf schuin achter, een tackle maakte waarbij hij met zijn linkerbeen het linker onderbeen van de tegenstander raakte. Op basis daarvan toonde hij direct een rode kaart, zonder overleg met de overige leden van de arbitrage. De VAR bevestigde volgens de scheidsrechter deze beslissing. Op de vraag van de speler waarom de tackle buitensporig was, gaf de scheidsrechter aan dat hij een tackle van schuin achteren met contact als buitensporig beschouwt. Na het bekijken van de tv-beelden blijft hij bij zijn beslissing.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van mening dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht, omdat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel.

De aanklager stelt dat op grond van de Spelregels veldvoetbal 2025/'26, hierna 'de Spelregels', sprake is van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat of een tackle inzet waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Dit geldt ook voor situaties waarin een speler met een buitensporig inzet naar een tegenstander springt, ongeacht de richting, en daarbij risico veroorzaakt voor diens gezondheid.

Volgens vaste jurisprudentie van zowel de tuchtcommissie als de commissie van beroep is de intentie van de speler daarbij niet doorslaggevend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarstelling. Strafbaarheid kan volgen uit opzet, waaronder voorwaardelijk opzet – het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans op een bepaald gevolg – maar ook uit vormen van schuld, zoals nalatigheid of onzorgvuldigheid.

In deze zaak stelt de aanklager dat uit het dossier, inclusief de tv-beelden, arbitrale verklaringen en verklaringen van betrokkenen het aan de speler ten laste gelegde bewezen kan worden verklaard. Er is sprake van voorwaardelijk opzet. De aanklager baseert zijn menig op de volgende omstandigheden:

- de kans op het kunnen spelen van de bal;
- snelheid en intensiteit van de actie;
- de richting van de voet en het gebruik van de noppen;
- de mate van gevaarzetting;
- de mate van buitensporige inzet;
- en eventueel opgelopen letsel bij de tegenstander.

Volgens de aanklager blijkt uit de tv-beelden dat de speler met twee benen vooruit het duel van achteren c.q. zijkant aangaat. De speler komt volgens de aanklager met relatief hoge snelheid en hoge intensiteit in met beide benen los van de grond. De speler speelt de bal met zijn rechterbeen en met zijn linkerbeen raakt hij de tegenstander. Doordat de speler los van de grond is, raakt hij de controle kwijt en mag de speler volgens de aanklager van geluk spreken dat hij zijn tegenstander niet vol raakt.

Volgens de aanklager heeft de speler aldus op een buitensporige wijze gehandeld en daarmee de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht. Door het duel op deze manier aan te gaan, heeft de speler de aanmerkelijke kans aanvaard dat zijn handelen tot letsel zou kunnen leiden.

Strafmaatoverweging

Bij de vaststelling van het schikkingsvoorstel wordt allereerst gekeken naar de richtlijnen, die als uitgangspunt 3 (drie) wedstrijden uitsluiting, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, als schikking voorschrijven. Uiteraard wordt door de aanklager ook gekeken naar mogelijke recidive die hier volgens de aanklager niet aan de orde is. Vervolgens wordt er gekeken of er redenen zijn om af te wijken van de richtlijnen, hetzij naar boven hetzij naar beneden. Volgens de aanklager was er reden om ten gunste van de speler naar beneden af te wijken. De speler gaat immers voor de bal en raakt deze ook. De bal was ook bespeelbaar wat in deze situatie vaak niet het geval is.

Met betrekking tot het niet accepteren van het schikkingsvoorstel, is het volgens de aanklager beleid om op zitting bij de tuchtcommissie de voorwaardelijke straf onvoorwaardelijk te eisen, omdat een schikking ook een 'kortingsfunctie' heeft. Op de vraag of er een reden is om af te wijken van dit beleid, antwoordt de aanklager ontkennend. Daarom verzoekt de aanklager de tuchtcommissie om de speler een uitsluiting op te leggen van 2 (twee) wedstrijden onvoorwaardelijk.

3. Standpunt namens en van de speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem primair vrij te spreken van het aan hem ten laste gelegde en subsidiair, als de tuchtcommissie het ten laste gelegde bewezen en de speler strafbaar zou achten, de straf te matigen. De speler voert daartoe het volgende aan.

Inhoudelijk standpunt

Op basis van de tv-beelden, de screenshots, de biomechanische analyse en de verklaring van de assistent-scheidsrechter, mevrouw F. Overtoom, hierna 'de assistent-scheidsrechter', kan volgens de speler worden vastgesteld dat, hoewel er sprake is van een contact tussen de speler en zijn tegenstander, dit niet met een buitensporige inzet gepaard ging noch de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht.

Op de reeds door de speler getoonde tv-beelden, de screenshots en de 3D reconstructie is zichtbaar dat de speler een sliding heeft ingezet vanaf de zijkant van de tegenstander, op de bal. De bal is binnen speelbereik nu de speler met zijn rechtervoet eerder bij de bal is dan zijn tegenspeler. Hoewel de speler daarbij met de binnenkant van zijn linkerbeen het onderbeen van zijn tegenstander – licht – raakt heeft hij met zijn actie nooit de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht. De kans op een blessure is immers zeer gering nu de tegenstander is geraakt door de binnenkant van het gebogen linkerbeen van de speler. De impact van het contact is tot het uiterste beperkt. Zo wordt de tegenstander niet geraakt door een gestrekt been, noppen of op een kwetsbaar lichaamsdeel, zoals bijvoorbeeld zijn enkel of knie). Sterker nog, de tegenstander kwam niet ten val en zijn veiligheid is nimmer in gevaar gebracht.

Voor buitensporige inzet is vereist dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. De assistent-scheidsrechter die het dichtst op de overtreding stond geeft in haar verklaring aan dat de intensiteit 'medium' was. De speler is dan ook stellig de mening

toegedaan dat er simpelweg geen sprake kan zijn van ernstig gemeen spel nu er geen sprake is geweest van een buitensporige inzet en de veiligheid van de tegenstander niet in gevaar is gebracht.

De speler verzoekt de tuchtcommissie daarom de speler vrij te spreken. Mocht de tuchtcommissie tot een bewezenverklaring komen, dan verzoekt de speler de tuchtcommissie de straf te matigen. De speler vindt de straf, zoals opgenomen in het schikkingsvoorstel van 2 (twee) wedstrijden, waarvan 1 (één) voorwaardelijk, buitensporig. Hij wijst op een vergelijkbare situatie waarin de aanklager besloot de zaak te seponeren. Ook wenst de speler te benadrukken dat zijn speelstijl zich kenmerkt door 'Fairplay' en hij nog niet eerder een directe rode kaart heeft ontvangen in zijn carrière. Daarom verzoekt hij om strafmatiging.

4. Het oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak ziet de tuchtcommissie zich voor de vraag gesteld of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel jegens een tegenstander, zoals door de aanklager ten laste is gelegd. Volgens de Spelregels is sprake van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat met buitensporige inzet of daarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Dit geldt ook voor het springen naar een tegenstander als dit gepaard gaat met gevaarzetting.

Conform vaste jurisprudentie van zowel de tuchtcommissie als de commissie van beroep betaald voetbal kan voor een bewezenverklaring voorwaardelijk opzet voldoende zijn. Bij het aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg intreedt is niet de intentie van de speler doorslaggevend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen van de actie en de mate van gevaarzetting. De tuchtcommissie weegt deze onder andere door te kijken naar relevante factoren, zoals snelheid en intensiteit van de actie, noppengebruik, kans om de bal te kunnen spelen, buitensporige inzet en eventueel letsel.

Op basis van het dossier, het verhandelde ter zitting en de tv-beelden stelt de tuchtcommissie vast dat de speler het duel is aangegaan met een sliding – laag – over de grond, uitgevoerd met normale snelheid en intensiteit. Dit wordt ook door de assistent-scheidsrechter in haar schriftelijke verklaring bevestigd. De benen van de speler waren niet gestrekt, de noppen niet vooruit en er was licht contact met het linkerbeen van de tegenstander. Hoewel de speler met de binnenkant van zijn gebogen linkerbeen licht contact maakt met het onderbeen van de tegenstander, is de veiligheid van de speler daarbij niet in gevaar gebracht. De kans op letsel was gering, mede omdat er, zoals aangegeven, geen sprake was van een gestrekt been, noppen vooruit of contact met een kwetsbaar lichaamsdeel. In tegenstelling tot de – op zitting gegeven – verklaring van de scheidsrechter en het standpunt van de aanklager, stelt de tuchtcommissie op basis van de tv-beelden vast dat de sliding vanaf de zijkant werd ingezet, niet schuin van achteren. De bal bevond zich binnen speelbereik van de speler en de speler raakte de bal daadwerkelijk.

Gelet op deze omstandigheden en de criteria voor ernstig gemeen spel, oordeelt de tuchtcommissie dat geen sprake is van buitensporige inzet. De speler heeft de noodzakelijke inspanning niet ver overschreden en de veiligheid van de tegenstander niet in gevaar gebracht.

Dat brengt de tuchtcommissie tot het oordeel dat de verweten gedraging niet wettig en overtuigend is bewezen zodat vrijspraak volgt.

5. De beslissing

De speler wordt vrijgesproken van het aan hem tenlastegelegde.

Aldus beslist op 9 oktober 2025 door de heer mr. D. van den Brink, voorzitter, de heer F. van den Elzen en de heer R. Stolte, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.